

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กรมป่าไม้ กระทรวง เกษตรและสหกรณ์. กรมป่าไม้ครบรอบ 90 ปี. กรุงเทพฯ : กรมป่าไม้, 2529.
- _____. กรมป่าไม้ครบรอบ 95 ปี. กรุงเทพฯ : กรมป่าไม้, 2534.
- _____. โครงการจัดที่หากินให้กับราษฎรผู้ยากไร้ในพื้นที่ป่าสงวนเสื่อมโทรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (แผนแม่บท และสรุป), 2534.
- _____. รายงานประจำปี 2533. กรุงเทพมหานคร : กรมป่าไม้, 2534.
- _____. รายงานผลการปฏิบัติงาน ตุลาคม 2534 ถึงมกราคม 2535 ปีงบประมาณ 2535. กรุงเทพมหานคร : ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2535.
- _____. สถานการณ์ด้านการป้องกันรักษาป่าของประเทศไทย. (อัคราเสนา).
- _____. เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการลักลอบทำลายทรัพยากรป่าไม้ ครั้งที่ 1/2535. กรุงเทพมหานคร : กรมป่าไม้, 2535.
- กระทรวง เกษตรและสหกรณ์. แผนปฏิบัติการ กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : กระทรวง เกษตรและสหกรณ์, 2534.
- กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน. การบริหารงานของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน. กรุงเทพฯ, 2532. (อัคราเสนา)
- กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรมตำรวจ. รายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปี 2535 ของ กองบังคับการตำรวจป่าไม้. กรุงเทพมหานคร : กรมตำรวจ, 2535.
- กองแผนงาน สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ. รายงานผลการดำเนินงานในปี 2532-2533 ของคณะกรรมการป่าไม้แห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : กรมป่าไม้, 2533.

กองวิชาการ (สถิติและวิจัย) กรมอัยการ. รายงานประจำปี 2530. กรุงเทพมหานคร :
ศรีสมบัติการพิมพ์, 2531.

กองวิชาการ (สถิติและวิจัย) กรมอัยการ. รายงานประจำปี 2531. กรุงเทพมหานคร :
ศรีสมบัติการพิมพ์, 2532.

_____. รายงานประจำปี 2532. กรุงเทพมหานคร : ศรีสมบัติการพิมพ์, 2533.

_____. รายงานประจำปี 2533. กรุงเทพมหานคร : ศรีสมบัติการพิมพ์, 2534.

_____. รายงานประจำปี 2534. กรุงเทพมหานคร : ศรีสมบัติการพิมพ์, 2535.

_____. รายงานประจำปี 2535. กรุงเทพมหานคร : ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย, 2536.

กัทธ ธีรคุปต์. "ความหลากหลายทางชีวภาพในป่าธรรมชาติ," เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของไทย. กรุงเทพมหานคร :
พันนี้พับลิชชิง, 2533.

กิตติ ปทุมแก้ว. รายงานการศึกษา เรื่อง การบูรณาการส่วนแห่งชาติ : ศึกษาเฉพาะกรณีป่า
แควระแอม-สิยัค อําเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา. ชลบุรี : กมลศิลป์การ
พิมพ์, 2532.

กิติ ศิริวัลลภ. การฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของชาติ. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยการทัพเรือ,
2536.

_____. รายงานการวิจัย เรื่อง สาเหตุที่ทำให้การดำเนินการป้องกันรักษาป่าที่ผ่านมาน่า
ได้ผลและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพมหานคร : กรมป่าไม้, 2532.

เข็มชัย ชูติวงศ์. บทบาทของอัยการในกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.

คณะกรรมการกิจการสภาพผู้แทนราษฎร และคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อนาคตป่าไม้ไทย กับบทบาทรัฐบาล. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2532.

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. รายงานผลการศึกษาวิจัยกฎหมายสิ่งแวดล้อม ด้านการ
อนุรักษ์ธรรมชาติและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์, 2534.

_____. รายงานผลการศึกษาวิจัยกฎหมายสิ่งแวดล้อมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ระยะที่ 1. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

- คณิต ฉ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 2 แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2536.
- จรรยา แววุฒินันท์. รวมกฎหมายป่าไม้. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, 2535.
- จรรยา แววุฒินันท์, ชาญณรงค์ ชัยนัง และ อานาจ โสภณ. การดำเนินงานคดีป่าไม้และการจัดการกับของกลางในคดี. กรุงเทพมหานคร : กรมป่าไม้, 2535.
- จาริต ดิงศภิษฐ์. "ข้อเสนอเรื่องแผนพัฒนาและอนุรักษ์ป่าไม้ สัตว์ป่าและพรรณพืช," ใน เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม, 2534.
- ชิตชัย วรรณสถิตย์, พ.ศ.อ. หน้าที่และความรับผิดชอบของตำรวจ หน่วยที่ 1-8. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.
- คุณิศ พานิชพัฒน์, ผ่อง เล่งอี และศรีราชา เจริญพานิช. "กฎหมายเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้" ใน กฎหมายสิ่งแวดล้อม หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533.
- ทิวา สรรพกิจ. การบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติเพื่อเข้าทำประโยชน์. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การป่าไม้ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2535.
- _____. การพัฒนาป่าไม้เพื่อสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร : กรมป่าไม้, 2535.
- เทอด สุปรัชการ. เขตที่ป่าสงวนแห่งชาติถูกทำลาย ข้อแตกต่างระหว่าง พรบ. ป่าไม้ กับ พรบ. ป่าสงวนแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : กรมป่าไม้, 2527.
- บุญเขียน ใยบัวเทศ, พล.ต.ต. แนวนโยบายการบริหารงานกองตำรวจป่าไม้. กรุงเทพมหานคร : กองบังคับการตำรวจป่าไม้, 2534.
- _____. ผู้บังคับการตำรวจป่าไม้. สัมภาษณ์, มกราคม 2536.
- บุญดี จันทาภานุกร. ผู้อำนวยการกองนิติการ กรมป่าไม้. สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2536.
- ปฎิมา สุคันธนาถ. "บุกรุกป่า : อาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่ทำลายสิ่งแวดล้อม," ใน รพีพัฒนศักดิ์. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ประพันธ์ โภษสมบุรณ์. "การส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้," ใน นิเวศวิทยาและการจัดการทรัพยากรป่าไม้ หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2534.

ปราณี รัตนชัยวงศ์. พนักงานอัยการกองคดีเศรษฐกิจและทรัพยากร สำนักงานอัยการสูงสุด.

สัมภาษณ์, 21 มกราคม 2536.

พงศ์ วัฒน. "การพัฒนาป่าไม้เพื่อความมั่นคงของชาติ," เอกสารวิจัยส่วนบุคคล ในลักษณะ

วิชาเศรษฐกิจ และสังคม วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. กรุงเทพมหานคร, 2525.

วนิดา พรโพบูลย์. เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมาย กองนิติการ กรมป่าไม้. สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2536.

วิฑูรย์ ใญ่ปกกุล. วิพากษ์แผนแม่บทป่าไม้ ความล้มเหลวในการอนุรักษ์ป่าของรัฐ. กรุงเทพมหานคร :

สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา, 2536.

วิสูตร สมนึก. "กฎหมายว่าด้วยป่าไม้," ในกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาการป่าไม้ หน่วยที่ 1-7.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535.

_____. "กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ," ในกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาการป่าไม้

หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535.

วีระพงษ์ บุญญภาส. "อาชญากรรมทาง เศรษฐกิจกับความมั่งคั่งของชาติ," เอกสารประกอบการ

การสัมมนาเรื่อง อาชญากรรมทางเศรษฐกิจกับความมั่งคั่งของชาติ. กรุงเทพ

มหานคร : สมาคมนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530 (อัคราเนา).

สถานีวิจัยสัตว์ป่า ฉะเชิงเทรา. ป่ารอยต่อ 5 จังหวัด ภาคตะวันออก. ฉะเชิงเทรา : กรุงเทพ

มหานคร, 2533.

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คนกับป่าไม้ : สถานการณ์ ปัญหา และอนาคต.

กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

สมชัย เพียรสถาพร. หัวหน้าสำนักงานป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายป่า. สัมภาษณ์,

22 ธันวาคม 2535.

สันหัด สมชีวีดา. "ทิศทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7

(2535-2539)," ในเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง การอนุรักษ์ทรัพยากร

ชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการ

กรรมการสิ่งแวดล้อม, 2534.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. แผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ สี่ พ.ศ. 2520-2524. กรุงเทพฯ : เรื่องแสง

การพิมพ์, 2520.

_____ . แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่หก พ.ศ. 2530-2534. กรุงเทพฯ :
ยูไนเต็ดปริ๊นติ้ง, 2530.

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตคตค้ทำลายป่า. การป้องกันรักษาป่าไม้ไทย.
กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์, 2533.

สำนักงานอัยการสูงสุด. แผนปฏิบัติการ ประจำปี 2536 สำนักงานอัยการสูงสุด. กรุงเทพฯ
มหานคร : สำนักงานอัยการสูงสุด, 2536 (อัครสาเนา).

อานวย คอวนิช. "การส่งเสริมการป่าไม้ของต่างประเทศ," ในความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมการป่าไม้ หน้าที่ 8-15. กรุงเทพฯมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2534.

_____ . "นธิบายป่าไม้แห่งชาติ," ในความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมการป่าไม้ หน้าที่
8-15. กรุงเทพฯมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2534.

_____ . "ผลของนธิบายป่าไม้แห่งชาติต่อการพัฒนาป่าไม้," ในความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมการป่าไม้ หน้าที่ 8-15. กรุงเทพฯมหานคร : สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมาธิราช,
2534.

บทความวารสาร

กุลพล พลวัน. ทำอย่างไรกฎหมายจึงจะมีประสิทธิภาพ. วารสารอัยการ 2 (ตุลาคม 2522) :
103-112.

_____ . บทบาทของอัยการในการดำเนินคดีอาญา. วารสารอัยการ 6 (กุมภาพันธ์ 2526):
23-46.

_____ . ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่มีโทษอาญาในประเทศไทย. วารสารกฎหมาย 13
(ตุลาคม 2534) : 10-26.

_____ . ปัญหาในการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีอาญาโดยพนักงานอัยการ. วารสารอัยการ 10 (มิถุนายน 2530) : 17-34.

ณรงค์ ใจหาญ. การดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507. วารสารนิติศาสตร์ 21 (มิถุนายน 2534) : 185-208.

นพ นรนารถ. ป่าไม้หุคเสียที่...อาชญากรแผ่นดิน. ผู้จัดการ 6 (กุมภาพันธ์ 2532) :
118-125.

- บารศักดิ์ อูวรรณ. วิฤตการณ์ความล้ำหลังของกฎหมายไทย การพัฒนาที่ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ. จุฬาลงกรณ์วารสาร 1 (เมษายน-มิถุนายน 2532) : 68-79.
- พนัส ทัสนิยานนท์. กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. วารสารสิ่งแวดล้อม (กันยายน 2529) : 38-53.
- วิรัตน์ นิสสระ. ปัญหาเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายป่าไม้ วารสารอัยการ 3 (ตุลาคม 2523) : 36-46..
- _____. ปัญหาเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายป่าไม้. วารสารอัยการ 3 (พฤศจิกายน 2523) : 40-49.
- วีระพงษ์ บุญฤทาส. อาชญากรรมทรัพยากรกับความล้มเหลวในการใช้กฎหมาย. ประชาชาติธุรกิจ (25-27 พฤศจิกายน 2536) : 3.
- อภิศักดิ์ ธนเศรษฐกร. ปิดฉากทหารคุม คจก. เนชั่นสัปดาห์ (26 มิถุนายน- 2 กรกฎาคม 2535) : 6-15, 32-42.
- อรวรรณ คูหเจริญ. ปัญหาป่าไม้กับประชาชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ (2-8 เมษายน 2532) : 16-23.

วิทยานิพนธ์

- ชนัญญา ชัยสุวรรณ. การใช้ดุลพินิจการดำเนินคดีอาญาของอัยการ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- กานุพันธ์ ชัยรัตน์. ปัญหาการใช้กฎหมายควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อสนองนโยบายที่ดินแห่งชาติ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- มานิค สิทธิผล. ปัญหาทางกฎหมายในการยึดและริบของกลางในคดีป่าไม้ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- วุฒิ วิหิตานนท์, พ.ศ.อ. การใช้มาตรการทางกฎหมายกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.

- สมศักดิ์ บุณาสวรรณ. บทบาทตำรวจตระเวนชายแดนในการป้องกันชายแดน. วิทยานิพนธ์
วิทยาลัยการแพทย์ สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, 2531.
- อนวัช ยาริชัย. กฎหมายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาทรัพยากรทรัพยากรป่า
ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญา-
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- อรทิพย์ คัลลประศาสน์. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายในการกระทำผิดทางอาญาเกี่ยวกับเครื่อง
หมายการค้า ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- อารีย์ รุ่งพรทวีวัฒน์. การบังคับใช้กฎหมายอาญาคดีกระบวนกรยุติธรรมในประเทศไทย
ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญา-
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

เอกสารอื่นๆ

- "ประกาศกระทรวง เกษตรและสหกรณ์เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวน
แห่งชาติ พ.ศ.2507," ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 100 ตอนที่ 85 (24 พฤษภาคม
2526).
- "ประมวลกฎหมายที่ดิน พุทธศักราช 2497," ราชกิจจานุเบกษา 71 (30 พฤศจิกายน 2497).
- "พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484," ราชกิจจานุเบกษา 58 (15 ตุลาคม 2484).
- "พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507," ราชกิจจานุเบกษา 81 (28 เมษายน 2507).
- "พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2532," ราชกิจจานุเบกษา 109 (กุมภาพันธ์
2535).

- หนังสือเวียนกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0204/260 ลงวันที่ 17 มกราคม 2527.
- หนังสือเวียนกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0207/ว472 ลงวันที่ 28 เมษายน 2531.
- หนังสือเวียนกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0207/ว981 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2532.
- หนังสือเวียนกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 1201/ว472 ลงวันที่ 10 เมษายน 2528.
- หนังสือเวียนกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 1201/ว686 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2527.

ภาษาอังกฤษ

- Chareamrat Kampanon. Thailand's public law and policy for conservation and protection of land with special attention. Bangkok : n.p., 1982.
- Hart, Herbert Lionel Adolphus. The concept of law. Oxford : Clarendon Press, 1961.
- Sigler, William F. Wildlife law enforcement. 2nd. ed. Utah : Brown, 1977.
- Wee-Lek and Brockelman, Warren Y. ASEAN heritage park reserves. 2nd. ed. (Asean senior official on the environment in collaboration with JAPAN international cooperation agency and United nation environment programm, 1988) P.3.
- Worrell, Albert C. Principle of forest policy. New York : Yale University, 1970.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ
พ.ศ. 2507

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2507

เป็นปีที่ 19 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช 2481
- (2) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496
- (3) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2497

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่ง
ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 28 เมษายน 2507

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ป่า" หมายความว่า ที่ดินรวมตลอดถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมาย

"ป่าสงวนแห่งชาติ" หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้

"ไม้" หมายความว่า ไม้ทุกชนิดทั้งที่เป็นต้น กอหรือเถา ไม้ที่ยังยืนต้นหรือล้มลงแล้ว และหมายความรวมตลอดถึง ราก ปุ่ม คอ หน่อ กิ่ง ตา หัว เหง้า เศษ เปลาย หรือส่วนหนึ่ง ส่วนใดของไม้ ไม่ว่าจะถูกตัด หั่น เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ซุก หรือกระทำโดยวิธีการอื่นใด

"ของป่า" หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่า เป็นต้นว่า

- (1) ไม้พิน ถ่าน เปลือกไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ด ผลไม้ หน่อไม้ ชันไม้ และยางไม้
- (2) หญ้า อ้อ พง แสม ปรีอ คา กก กระจูด กล้ายาไม้ กูด เทียน และพืชอื่น
- (3) ซากสัตว์ ไข่ หนัง เขา นอ งา กราม ขน่าย กระดูก ขน รังนก ครั่ง รังผึ้ง น้ำผึ้ง ชีผึ้ง และมูลค้างคาว
- (4) ดิน หิน กรวด ทราย แร่และน้ำมัน

"สัตว์เลี้ยง" หมายความว่า ช้าง ม้า ลา ส่อ โค กระบือ แพะ แกะ และสุกรที่มีเจ้าของ

"หาไม้" หมายความว่า คัด หั่น กาน โค่น ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ซุก หรือชักลากไม้ที่มีอยู่ในป่า หรือนำไม้ที่มีอยู่ในป่าออกจากป่าด้วยประการใด ๆ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงกำหนด ค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า ไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การกำหนดป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา 6 บรรดาป่าที่เป็นป่าสงวนอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดป่าอื่นใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อรักษาสภาพป่า ไม้ของป่า หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ให้กระทำโดยออกกฎกระทรวง ซึ่งต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตป่าที่กำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาตินั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา 7 การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติป่าใดว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำโดยออกกฎกระทรวง และเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำพิมพ์หลักเขตและป้าย หรือ เครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติไว้ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา 9 ให้ปิดประกาศสำเนากฎกระทรวงและแผนที่ท้ายกฎกระทรวง ตามมาตรา 6 วรรคสอง หรือมาตรา 7 ไว้ ณ ที่ทำการอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่ทำการกำนันท้องที่ และที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหมู่บ้านท้องที่นั้น

มาตรา 10 เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ให้มีกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมที่ดิน และกรรมการอื่นอีกสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ควบคุมให้การเป็นไปตามมาตรา 8 และมาตรา 9
- (2) ดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยคำร้องตามมาตรา 13
- (3) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารเกี่ยวข้องในการสอบสวน
ตามมาตรา 13
- (4) ตั้งอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 11 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่ง จำนวน
ของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธาน
แห่งที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธาน
แห่งที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 12 บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิ หรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติใดอยู่
ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นเข้าบังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอ
หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ภาษาในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวง
นั้นเข้าบังคับ ถ้าไม่ยื่นคำร้องภาษาในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าละสิทธิหรือประโยชน์นั้น

คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง
อำเภอท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้นโดยด่วนชักช้า

ความในมาตราหนึ่งมิให้เข้าบังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา 13 เมื่อคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติได้รับคำร้องตาม มาตรา 12
แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิหรือเสื่อมเสียประโยชน์ให้คณะ-
กรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้ตามที่เห็นสมควร

ถ้าผู้ร้องไม่พอใจในคำทศแทนที่คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติกำหนด ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

"มาตรา 13 ทวิ ในกรณีที่มีส่วนราชการและองค์การของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ - ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้ตามมาตรา 14 และมาตรา 16 มาใช้บังคับแก่การที่มีส่วนราชการหรือองค์การนั้นวางเป็นข้อกำหนดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนว เขตทับที่ดิน ซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา 14 อยู่แล้วให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลง เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลัก เกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี"

หมวด 2

การควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ

"มาตรา 14 ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน กั้นสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำนุ้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใดอันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ เว้นแต่

มาตรา 13 ทวิ นี้ ให้มีผล พรบ.ป่าสงวนแห่งชาติ(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2528 นัย ม.3

มาตรา 14 แก้ไขแล้วโดย พรบ.ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2528 นัย ม.4

(1) ทาหน้า หรือเก็บหาของป่าตามมาตรา 15 เข้าหาประโยชน์หรืออยู่อาศัยตาม
มาตรา 16 มาตรา 16 ทวิ หรือมาตรา 16 ศรี กระทำการตามมาตรา 17 ใช้ประโยชน์ตาม
มาตรา 18 หรือกระทำการตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20

(2) ทาหน้าหวงห้าม หรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้"

มาตรา 15 การทาหน้าหรือการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้กระทำได้เมื่อ
ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศอนุญาตไว้เป็นคราว
ในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ

การอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

"มาตรา 16 อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด เข้าหา
ประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การเข้าหาประโยชน์ หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติคราวละไม่น้อยกว่า
ห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมาย
ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ จะอนุญาตโดยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมด หรือบางส่วนตามที่เห็น
สมควรก็ได้

(2) การเข้าหาประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่คราวละ
ไม่เกินสิบปี โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับอนุญาตเก็บหาของป่าและไม่ต้อง เสียค่าภาคหลวง
ของป่าตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน แลแล้วแต่กรณี

การขออนุญาต และการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี"

"มาตรา 16 ทวิ ในกรณีที่ว่าสงวนแห่งชาติทั้งหมดหรือบางส่วน มีสภาพเป็นป่าไร่ร้าง เก่า หรือทุ่งหญ้า หรือเป็นป่าที่ต้นไม้มีค่าขึ้นอยู่เลย หรือมีไม้มีค่าที่มีลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่เป็น ส่วนน้อย และป่านั้นยากที่จะกลับฟื้นคืนดีตามธรรมชาติ ทั้งนี้ โดยมิสภาพตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ให้ถือว่าป่าสงวนแห่งชาติในบริเวณดังกล่าว เป็นป่าเสื่อมโทรม

ถ้าทางราชการมีความจำเป็นต้องปรับปรุงฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรมให้รัฐมนตรีประกาศ กำหนดเขตป่าเสื่อมโทรมทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ

ในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ ถ้าบุคคลใดได้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขต ดังกล่าวอยู่แล้วจนถึงวันที่ประกาศกำหนดตามวรรคสอง

(1) เมื่อบุคคลดังกล่าวร้องขอ และอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เห็นว่าบุคคลนั้นยัง มีความจำเป็นเพื่อการครองชีพ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุญาต เป็นหนังสือให้บุคคล ดังกล่าวทำประโยชน์และอยู่อาศัยต่อไปในที่ที่ได้ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยอยู่แล้วนั้นได้ แต่ต้องไม่ เกินยี่สิบไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ทั้งนี้ โดยได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับคราวแรก คราวต่อ ๆ ไปต้องเสียค่าธรรมเนียม

(2) บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตาม (1) อาจขออนุญาตปลูกป่าหรือไม้ยืนต้นในที่ที่ตนเคย ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มเติมจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว โดย พิสูจน์ให้เห็นว่าตนมีความสามารถ และมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่จะปลูกป่า หรือไม้ยืนต้นตามที่ขอ เพิ่มขึ้นได้ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุญาต เป็นหนังสือให้ปลูกป่าหรือไม้ยืนต้นได้แต่ ต้องไม่เกินสามสิบไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกิน สามสิบปี และต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนดไว้

การได้รับอนุญาตตามวรรคสาม มิให้ถือว่าเป็นการได้มาซึ่งสิทธิในที่ดิน ตามประมวล กฎหมายที่ดิน

ให้บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคสาม (1) และ (2) ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า สำหรับไม้ที่ได้ปลูกขึ้นภายในที่ดินที่ได้รับอนุญาต

บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตต้องเข้าประโยชน์ในที่ดินตามหลัก เกณฑ์ และ เงื่อนไขในระเบียบที่อธิบดีกำหนดและจะให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลในครอบครัว เข้าหาประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวมิได้

ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับอนุญาต ละทิ้งไม่หาประโยชน์ หรือไม่อยู่อาศัยในที่ดินที่ได้รับอนุญาตติดต่อกันเกินระยะเวลาสองปี หรือยินยอมให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลในครอบครัว เข้าหาประโยชน์ หรือไม่ปฏิบัติตามหลัก เกณฑ์ และ เงื่อนไขในระเบียบที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตนั้น"

"มาตรา 16 ทรี ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา 16 ทวิ ถึงแก่ความตาย ให้บุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่กับผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอยู่อาศัย หรือหาประโยชน์ในที่ดินนั้นต่อไปได้ แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย

ถ้าสามี ภรรยา บุตรคนหนึ่งคนใด หรือบุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่กับผู้ได้รับอนุญาต และผู้ได้รับอนุญาตได้ระบุไว้เป็นหนังสือตามแบบที่อธิบดีกำหนดให้เป็นผู้สืบทอด และหน้าที่ของบุตรสงคจะอยู่อาศัยหรือหาประโยชน์ในที่ดินนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย

เมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสองแล้ว ให้บุคคลตามวรรคหนึ่ง อยู่อาศัย หรือหาประโยชน์ต่อไปได้ตามที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอนุญาต"

มาตรา 17 เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ อธิบดีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือแก่ กระทรวง ทบวง กรม หรือบุคคลอื่นใดให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งยกเว้นค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าก็ได้

"มาตรา 18 อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) การเข้าไป การผ่านหรือการใช้ทาง
- (2) การนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไป

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง จะใช้บังคับในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดให้ประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติแห่งนั้นตั้งอยู่"

มาตรา 19 เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้

"มาตรา 20 ในกรณีป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรม ตามมาตรา 16 ทวิ ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาต เป็นหนังสือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาต แต่ในกรณีที่ จะอนุญาตให้เกิน 2,000 ไร่ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

รัฐมนตรีอาจกำหนดค่าให้ผู้รับอนุญาต เสียค่าตอบแทนให้แก่รัฐบาลได้ ตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยประกาศของกระทรวง เกษตรและสหกรณ์"

มาตรา 21 ในอนุญาตทำน้หรือเก็บหาของป่า ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา 15 ให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 18 และมาตรา 20 แก้ไขแล้วโดย พรบ.ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2528 นัย ม.7 และ 8 ตามลำดับ

มาตรา 22 ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่

การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบ และวิธีการที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

มาตรา 23 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา 15 จะรื้อถอนได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่

การรื้อถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 24 ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดทำคณงาน
ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตมีใบคู่มือสำหรับทำการตามที่ได้รับอนุญาต
ตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 25 เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ และรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาตินั้นแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) สั่งให้ผู้หนึ่งผู้ใดออกจากป่าสงวนแห่งชาติ หรือห้ามนักเดินทางกระทำการใด ๆ ใน
เขตป่าสงวนแห่งชาติ ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงปรากฏหรือเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้

(2) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ รื้อถอน แก้วไซ หรือทำประการ
อันใดแก่สิ่งที่เป็นอันตราย หรือสิ่งที่ทำาให้เสื่อมสภาพในเขตป่าสงวนแห่งชาติภายในเวลาที่กำหนด
ไว้

(3) ยึด ทำลาย รื้อถอน แก้วไซหรือทำประการอื่น เมื่อผู้กระทำความผิดในข้อบังคับ(2)
ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดหรือรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่หาตัวไม่พบ

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าว และได้เสียค่าใช้จ่าย
เพื่อการนั้นให้ผู้กระทำความผิดชดเชยหรือออกค่าชดเชยนั้นทั้งหมด หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำทรัพย์สิน
ที่ยึดไว้ได้ออกขายทอดตลาด หรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร เพื่อชดเชยค่าชดเชยนั้น และ
ให้นำความมาตามมาตรา 1327 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่เงินที่ได้จากการ
ขายทรัพย์สินนั้นโดยอนุโลม

(4) คาเป็นการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่ป่าสงวนแห่งชาติในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน

มาตรา 26 การจับกุม ปรามปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ำให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 27 เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต คนงาน ผู้รับจ้าง หรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือเงื่อนไขใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้อันเป็นการเสียหายอย่างร้ายแรง ำให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้พักใช้ใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตได้ มีกำหนดไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่ออกคำสั่ง

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจสั่ง เพิกถอนคำสั่ง หรือเพิ่มหรือลดระยะเวลาที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร แต่ในกรณีที่มิคำสั่ง เพิ่มระยะเวลาดังกล่าวนั้นจะเพิ่มได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา 28 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำสั่งของอธิบดีตาม มาตรา 27 ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 29 ในกรณีที่มีการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตแล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้มีอำนาจสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตนั้นได้

มาตรา 30 ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ หรือสาธารณประโยชน์ หรือเมื่อปรากฏว่าได้มีการอนุญาตไปโดยมิชอบ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่ง เพิกถอนการอนุญาตรายหนึ่ง รายใดทั้งหมดหรือบางส่วนได้

ในกรณีมิใช่ เป็นความผิดของผู้ถูกสั่ง เพิกถอนการอนุญาต ำให้จ่ายค่าทดแทนด้วยจำนวนเงินอันเป็นธรรมแก่ผู้ถูกสั่ง เพิกถอนการอนุญาตนั้น

หมวด 3 บทกำหนดโทษ

"มาตรา 31 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 14 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หก เดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

ในกรณีความผิดตามมาตรา 31 นี้ ถ้าได้กระทำเป็นเหตุที่เกียติสืบท้าไร่หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่

(1) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือ

(2) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกัน เกียติสืบทันหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือ

(3) ต้นน้ำลำธาร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

ในกรณีที่มิใช่คำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา 31 นี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้น ได้ยึดถือครอบครองที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิด ออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ด้วย"

มาตรา 32 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 24 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

"มาตรา 33 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใดที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 31 นี้ แก้ไขแล้วโดย พรบ.ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2522

มาตรา 33 แก้ไขแล้วโดย พรบ.ป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2522

มาตรา 33 ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 18 หรือขัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตาม มาตรา 25 (1) หรือ (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 34 ผู้ได้รับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่ายหรือช่วยพาเอาไปเสีย ซึ่ง ไม้หรือของป่าที่ตนรู้อยู่แล้วว่า เป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเสมือนเป็นตัวการในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา 35 บรรดาไม้ ของป่า เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ซึ่งบุคคลใช้ หรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสีย หักสิ้นโดยไม่มีค่าไถ่ เป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา 36 บรรดาป่าที่เป็นป่าคุ้มครองอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและ สงวนป่า ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 วรรคสอง หรือมาตรา 7 ซึ่งต้องออกภายในห้าปี นับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 37 ในอนุภาคที่ออกให้แก่บุคคลกระทำการใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองและสงวนป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุตามที่ระบุไว้ใน อนุภาคนั้น

มาตรา 38 ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บรรดากฎ
กระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด และระเบียบการต่างๆ ที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
และสงวนป่า และใช้อยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาให้คงใช้บังคับต่อไป—
เท่าที่มิขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนดหรือ
ระเบียบการต่าง ๆ ยกเลิกหรือมีความอย่างเดียวกัน หรือขัด หรือแย้งกัน หรือกล่าวไว้เป็น
อย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าไม้เป็นทรัพยากร-
ธรรมชาติที่สำคัญยิ่งของชาติ และรัฐบาลได้กำหนดจุดหมายไว้ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
ว่าจะสงวนป่าไม้ไว้เป็นเนื้อที่ประมาณร้อยละ 50 แห่งเนื้อที่ประเทศไทย คือ เป็นเนื้อที่ป่าสงวน
รวมประมาณ 250,000 ตารางกิโลเมตร หรือ 156 ล้านไร่

บัดนี้ปรากฏว่าป่าไม้ที่สงวนคุ้มครองไว้แล้ว และที่ยังมิได้สงวนคุ้มครองได้ถูกบุกรุกและ
ถูกทำลายไปเป็นจำนวนมากแม้ป่าไม้ในบริเวณต้นน้ำลำธารก็ถูกแผ้วถาง เพาะทำลายไปเป็นอันมาก
ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดความแห้งแล้ง พื้นดินพังทลาย ลาน้ำต้นเขิน หรือเกิดอุทกภัย อันเป็นผล
เสียหายแก่การ เกษตรและ เศรษฐกิจของประเทศอย่างร้ายแรง ทั้งนี้เนื่องจากกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองและสงวนป่าที่ใช้บังคับอยู่ มีวิธีการคุ้มครองไม่เหมาะสมต้อง เสียเวลาดำเนินการเป็น
เวลานาน จึงจะประกาศกำหนดเป็นป่าสงวนหรือเป็นป่าคุ้มครองได้ เป็นเหตุให้บุคคลบางจำพวก
ฉวยโอกาสทำลายป่าได้กว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากนั้นได้กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ไม่เหมาะสมกับ
กาลสมัย ผู้กระทำความผิดหลายเป็นช่องทางให้มีการบุกรุกทำลายป่ามากขึ้น รัฐบาลจึงเห็นเป็น
การจำเป็นอันรีบด่วนที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงกฎหมายเรื่องนี้เสียใหม่ เพื่อให้สามารถดำเนินการ
การคุ้มครองป้องกัน เพื่อรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่าของชาติ และเพื่อมิให้อาชีพ-
เกษตรกรรมของประชาชนส่วนใหญ่และ เศรษฐกิจของประเทศถูกกระทบกระเทือนจากผลของการ
ทำลายป่า

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า

ค่าขอ	ฉบับละ	1	บาท
ใบอนุญาตทำน้ หรือ เก็บหาของป่า	ฉบับละ	20	บาท
ใบคู่มือคนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตหรือ			
หนังสืออนุญาต	ฉบับละ	5	บาท
ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	5	บาท
การโอนใบอนุญาต	ครั้งละ	10	บาท
หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าหาประโยชน์ หรืออยู่อาศัย	ไร่ละ	500	บาท
ค่าภาคหลวงไม้	ลูกบาศก์ เมตรละ	40	บาท
ค่าภาคหลวงของป่า	ลูกบาศก์ เมตรละ	4	บาท

ในกรณีไม่อาจคำนวณเป็นลูกบาศก์เมตร ร้อยละสิบของราคาคัดลาค

ค่าบำรุงป่า สองเท่าค่าภาคหลวงไม้หรือค่าภาคหลวงของป่าที่ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระ เนื่องจาก
การทำน้และ เก็บหาของป่าจากป่าสงวนแห่งชาติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

ครุฑ

ค้ำวนมาก
ที่ มท 0204/ว 60

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กท 10200

17 มกราคม 2527

เรื่อง การแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายป่าไม้และทรัพยากรของชาติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยปรากฏว่าป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติอื่นอันได้แก่แร่ธาตุ เป็นต้น ได้ถูกบุกรุกทำลายมาเป็นเวลาช้านานแล้ว แม้ว่าทางราชการจะได้มีการป้องกันและปราบปรามอย่างไรรก็ตาม การทำลายทรัพยากรของชาติดังกล่าวก็ยังคงมีอยู่ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้กระทำความผิดในเรื่องที่เกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติมักเป็นพวกนายทุนซึ่งมีทั้งเงินและพวกพ้องมาก รวมทั้งบางครั้งมีข้าราชการร่วมด้วย จึงยังผลให้มีการให้ความช่วยเหลือจนผู้ต้องหาได้รับโทษเบาหรือบางครั้งไม่สามารถลงโทษผู้ต้องหาได้อย่างจริงจัง เป็นเหตุให้ผู้กระทำความผิดไม่เข็ดหลาบและกระทำความผิดอีก นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการจับกุมปราบปราม โดยเฉพาะในการสอบสวนจะเคยเจตนาหรือไม่ก็ตาม ปรากฏว่าสำนวนคดีมักจะหลักฐานอ่อนไม่พอพ้อง หรือขาดพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะหาหลักฐานได้ยากหรือหาสำนวนคดีไม่รัดกุม

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้มาตรการในการป้องกันการตัดไม้ทำลายป่า และทรัพยากรของชาติอื่นอันได้เป็นไปโดยรัดกุมยิ่งขึ้น จึงให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอใช้อำนาจตามความที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2525 ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการสอบสวนโดยเรียกสำนวนมาตรวจพิจารณาและสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามความเห็นสมควรหรือสั่ง เปลี่ยนพนักงานสอบสวน หรือให้ฝ่ายปกครองเข้าร่วมสอบสวน รวมทั้งการส่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ในคดีที่เกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติอื่น เป็นกรณีพิเศษอย่างเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

(สิทธิ จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

ครุฑ

ค่านวม

กระทรวงมหาดไทย

ที่ มท 1201/ว 686

ถนนอัษฎางค์ กท 10200

25 มิถุนายน 2527

เรื่อง การให้พนักงานอัยการ เข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาการสอบสวน ในคดีเกี่ยวกับการบุกรุกทำลายป่าไม้ และทรัพยากรของชาติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ค่านวม ที่ มท 0204/ว 60 ลงวันที่ 17 มกราคม 2527

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า ปัจจุบันป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติอื่นอันได้แก่ แร่ธาตุ เป็นต้น ได้ถูกบุกรุกทำลายมาเป็นเวลาช้านานแล้ว เนื่องจากผู้กระทำความผิดเป็นพวกนายทุน ซึ่งมีเงินและพวกพ้องมาก บางครั้งมีข้าราชการร่วมด้วยทั้งในด้านการจับกุมปราบปราม โดยเฉพาะในการสอบสวนสำนวนคดีมักมีหลักฐานอ่อนไม่พอพ้อง หรือขาดพยานหลักฐานในการดำเนินคดี กระทรวงมหาดไทยจึงได้กำหนดคนโยบาย เพื่อให้มาตรการในการป้องกันการตัดไม้ทำลายป่าและทรัพยากรอื่น ๆ ของชาติได้เป็นไปโดยรัดกุมยิ่งขึ้น ทั้งนี้ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอให้อำนาจตามความที่กำหนดไว้ ในข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2525 ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการสอบสวน โดยเรียกสำนวนการสอบสวนมาพิจารณาและส่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่เห็นสมควรหรือสั่ง เปลี่ยนพนักงานสอบสวนหรือให้ฝ่ายปกครอง เข้าร่วมการสอบสวน รวมทั้งสั่งอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในคดีที่เกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรอื่น ๆ ของชาติเป็นพิเศษอย่างเคร่งครัด ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่ากรมอัยการเป็นส่วนราชการ สังกัดกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ในการปราบปรามผู้กระทำความผิด และพนักงานอัยการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย มีประสบการณ์สูงทางด้านการศึกษาพิจารณาพยานหลักฐาน ขึ้นสอบสวน และการ

นาสืบพยาน เพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลยในชั้นศาล สมควรให้พนักงานอัยการได้มีส่วนช่วยเหลือ สนับสนุนฝ่ายปกครอง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอและปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง อำเภอ ซึ่งเป็นผู้ชำนาญตามความที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการสอบสวนความผิดหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้นอันจะทำให้การสอบสวนคดีอาญาที่เกี่ยวกับการบุกรุกทำลายป่าไม้และทรัพยากรของชาติ ได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และรัดกุมยิ่งขึ้น

ฉะนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดวิธีการร่วมมือและประสานงานกัน ระหว่าง - พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและพนักงานอัยการในเรื่องดังกล่าวดังต่อไปนี้ คือ

" เมื่อมีคดีเกี่ยวกับป่าไม้หรือทรัพยากรของชาติอื่น ๆ เกิดขึ้น หากผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ใช้อำนาจเข้าควบคุมการสอบสวน ไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้แจ้งพนักงานอัยการประจำท้องที่ทราบ เพื่อให้พนักงานอัยการเข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ในการควบคุมการสอบสวนนั้นด้วย และให้พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาในการสอบสวนคดีนั้น ๆ "

จึง เรียบมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

(สิทธิ จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมอัยการ

กองวิชาการ

โทร 2235824, 2228121 ต่อ 324, 354

(สำเนา)

ครุฑ

ที่ มท 1201/ว 472

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กท 10200

10 เมษายน 2526

เรื่อง การประสานงานในการให้พนักงานอัยการเข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาการสอบสวน ในคดีเกี่ยวกับ
การบุกรุกทำลายป่าไม้และทรัพยากรของชาติ

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมตำรวจและผู้ว่าราชการจังหวัดทุก
จังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 1201/ว 686 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2527

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 1201/ว 686 ลงวันที่ 25 มิถุนายน
2527

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทย ได้สั่งการถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด
เพื่อทราบและถือปฏิบัติว่า เมื่อมีคดีเกี่ยวกับป่าไม้หรือทรัพยากรของชาติอื่น ๆ เกิดขึ้น หากผู้ว่า-
ราชการจังหวัด นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ใช้อำนาจ เข้าควบคุม
การสอบสวนไม่ทั่วกรณีใด ๆ ให้แจ้งให้พนักงานอัยการประจำท้องที่ทราบ เพื่อให้พนักงานอัยการ
เข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำ
กิ่งอำเภอ ในการควบคุมการสอบสวนนั้นด้วย และให้พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำ
ปรึกษาในการสอบสวนนั้น ๆ

โดยขณะนี้ ยังมีได้มีการกำหนดระเบียบวิธีการประสานงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ ดังนั้น
เพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน พนักงานฝ่ายปกครองและพนักงานอัยการ เป็นไปโดย
ความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ กระทรวงมหาดไทย จึงได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการประสานงานในการให้พนักงานอัยการ เข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาการสอบสวนในคดีเกี่ยวกับ
การบุกรุกทำลายป่าและทรัพยากรของชาติไว้ ดังต่อไปนี้

1. เมื่อมีคดีอาญาเกี่ยวกับบ้านไม้หรือทรัพยากรของชาติอื่น ๆ เกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนในท้องที่นั้นให้รับรายงานนายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ทราบโดยด่วน

2. เมื่อนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอได้รับรายงานคดีดังกล่าวในข้อ 1 จากหัวหน้าพนักงานสอบสวนแล้วให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอรับรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบโดยด่วนเช่นกัน

3. คดีอาญาที่ได้รับรายงานตามข้อ 1 หากผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเห็นสมควร ใช้อำนาจเข้าควบคุมการสอบสวนให้แจ้งให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนท้องที่ที่เกิดเหตุทราบ เพื่อเป็นการประสานงาน

4. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอใช้อำนาจเข้าควบคุมการสอบสวนคดีดังกล่าวข้างต้น ให้แจ้งพนักงานอัยการประจำท้องที่ทราบ เพื่อให้พนักงานอัยการ เข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาในการควบคุมการสอบสวนนั้น

ในกรณีจังหวัดใดมีที่ทำการจังหวัดเกินกว่าหนึ่งแห่ง พนักงานอัยการประจำท้องที่ หมายถึงพนักงานอัยการผู้มีอำนาจดำเนินคดีนั้นตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

5. ในการให้คำแนะนำปรึกษา หากพนักงานอัยการผู้ให้คำแนะนำปรึกษาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน อาจขอเข้าร่วมในการสืบสวนและสอบสวนนั้น หรือขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ซึ่งใช้อำนาจเข้าควบคุมการสอบสวน ดำเนินการอย่างใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

6. การให้คำแนะนำปรึกษาของพนักงานอัยการนั้น ให้ปฏิบัติโดยมุ่งที่จะให้การสืบสวนและสอบสวนเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ และให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พลเอก สิทธิ จิรจรจน์

(สิทธิ จิรจรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(สำเนา)

ครุฑ

ค่าวมมาก

ที่ มท 0207/ว 472

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กท 10200

28 เมษายน 2531

เรื่อง คอบข้อหาหรือแนวทางปฏิบัติในการ เข้าควบคุมการสอบสวนคดี เกี่ยวกับบ้านไม้และทรัพย์สินของ
ของชาติอื่น ๆ

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมตำรวจและผู้ว่าราชการจังหวัดทุก
จังหวัด

- อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงมหาดไทย คำวนที่ ที่ มท 0204/ว 60 ลงวันที่ 17 มกราคม 2527
2. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 1201/ว 686 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2527
3. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 1201/ว 472 ลงวันที่ 10 เมษายน 2528

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร 0016/7779 ลงวันที่ 30 เมษายน 2530

ด้วยจังหวัดแพร่ ได้หาข้อหาหรือแนวทางปฏิบัติในการใช้อำนาจเข้าควบคุมการสอบสวนคดี-
เกี่ยวกับบ้านไม้และทรัพย์สินของชาติอื่น ๆ ของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ ตามข้อบังคับ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินงานคดีอาญา พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.
2525 ไปยังกระทรวงมหาดไทย ว่าการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอจะเข้าควบคุมการ
สอบสวนหรือไม่ อยู่ในดุลยพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอที่จะพิจารณาเห็นสมควร
เป็นการถูกต้องหรือไม่

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้ผู้ว่าราชการ-
การจังหวัด นายอำเภอและปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอ ใช้อำนาจเข้าควบคุมการสอบสวน
คดีเกี่ยวกับบ้านไม้และทรัพย์สินของชาติอื่น ๆ ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย คำวนมาก ที่ มท
0204/ว 60 ลงวันที่ 17 มกราคม 2527 นั้น เป็นนโยบายหลักของกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้
มาตรการในการป้องกันการคัดค้านทำลายป่าและทรัพย์สินของชาติอื่น ๆ ได้เป็นไปโดยรัดกุมยิ่งขึ้น

ส่วนกรณีตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 1201/ว 472 ลงวันที่ 10 เมษายน 2528 นั้น เป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทยวางแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้ทันนโยบายหลักในการป้องกันการบุกรุกทำลายป่าและทรัพยากรของชาติอื่น ๆ ตามนัยหนังสือดังกล่าวบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพและรัดกุมยิ่งขึ้น ulyกำหนดเพิ่มเติมวิธีการให้พนักงานอัยการ เข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาในการควบคุมการสอบสวนคดีประเภทดังกล่าว และกำหนดวิธีการในการประสานงานในระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เมื่อมีการกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ เกิดขึ้น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี ต้องเข้าควบคุมการสอบสวนตามนัยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดี-อาญา พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฯ พ.ศ. 2525 ทุกคดีเป็นกรณีพิเศษอย่างเคร่งครัด น่อาจใช้ดุลยพินิจเลือกปฏิบัติ เข้าควบคุมเฉพาะคดีที่เห็นว่าสำคัญได้

อนึ่ง ในเรื่องนี้ถือเป็นนโยบายสำคัญ หากคำสั่งใดที่ขัดแย้งหรือปฏิบัติตามนัยหนังสือนี้ จึงเรียนมาเพื่อทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเคร่งครัดต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร

(ประจวบ สุนทรางกูร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองตรวจและนิติการ

โทร 221-1133

(สำเนา)

ครุฑ

ด่วนมาก
ที่ มท 0207/ว 981

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กท 10200

26 กรกฎาคม 2532

เรื่อง การควบคุมการสอบสวนคดีเกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมตำรวจ และผู้ว่าราชการจังหวัด
ทุกจังหวัด

- อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0204/ว 60 ลงวันที่ 17 มกราคม 2527
2. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 1201/ว 686 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2527
3. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 1201/ว 472 ลงวันที่ 10 เมษายน 2528
4. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0207/ว 472 ลงวันที่ 28 เมษายน 2531

ตามที่กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ที่ 0207/ว 472 ลงวันที่ 28 เมษายน 2531 แจ้งว่า เมื่อมีการกระทำความผิดคดีเกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ เกิดขึ้น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี ต้องเข้าควบคุมการสอบสวนตามบัญชีบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2525 ทุกคดีเป็นกรณีพิเศษอย่างเคร่งครัด ให้นำมาใช้ดุลยพินิจเลือกปฏิบัติเข้าควบคุมเฉพาะคดีที่เห็นว่าสำคัญได้ นั้น

เพื่อให้การพิจารณาควบคุมการสอบสวนคดี เกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0204/ว 60 ลงวันที่ 17 มกราคม 2527 ที่ มท 1201/ว 686 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2527 ที่ มท 1201/ว 472 ลงวันที่ 10 เมษายน 2528 และ ที่ มท 0207/ว 472 ลงวันที่ 28 เมษายน 2531 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ-

และเป็นไปโดยรัดกุม บังเกิดผลดีกับทางราชการ จึงกำหนดแนวทางในส่วนของการควบคุมการสอบสวนดังกล่าวไว้ ดังนี้

1. การควบคุมการสอบสวนคดีอาญาเกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ

1.1 เมื่อมีคดีอาญาเกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ เกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนในท้องที่รับรายงานปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ นายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อรับทราบหรือพิจารณาสั่งการ

1.2 ในกรณีที่คดีใด ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าควรมีการตรวจสอบ กากับ ดูแลการสอบสวนก็ได้ พิจารณาคำเนินการได้ เช่น เรียกสำนวนการสอบสวนมาพิจารณาให้คำแนะนำหรือเร่งรัดการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนให้เป็นผลดีและเป็นไปในทางที่ชอบ ที่เหมาะสมได้

ในกรณีนี้ หากผู้บังคับบัญชาของตำรวจตั้งแต่รองผู้กำกับกับการตำรวจภูธรชั้นไปแล้วแต่กรณี เมื่อได้มาสอบถาม เร่งรัด ควบคุม ตรวจสอบ แนะนำให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจดำเนินการใด ๆ ถ้าจะเป็นการขัดแย้งหรือไม่เป็นไปในแนวทางที่ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ นายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการไว้ ให้หารือขอความเห็นชอบจากพนักงานฝ่ายปกครองดังกล่าวที่ได้สั่งการไว้ก่อน

1.3 ในกรณีที่คดีเกิดขึ้นเป็นคดีใหญ่หรือสำคัญ และการดำเนินการตามข้อความดังกล่าวข้างต้นจะไม่ได้ผล ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เข้าควบคุมการสอบสวนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ.2523 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2525 ข้อ 12.4 ข้อ 12.5 และข้อ 12.6 แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ ผู้บังคับบัญชาของตำรวจตั้งแต่รองผู้กำกับกับการตำรวจภูธรชั้นไปแล้วแต่กรณี จะเข้าไปเกี่ยวข้องควบคุมสำนวนการสอบสวนในเรื่องคดีเกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ ในลักษณะสั่งการในสำนวนการสอบสวนเป็นผู้รับผิดชอบคดีนี้ไม่ได้ เว้นแต่จะเข้าไปช่วยสอบถาม เร่งรัด แนะนำให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจดำเนินการตามกระบวนการสอบสวนให้เกิดความเรียบร้อยรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน เงื่อนไข เงื่อนไข หรือคำสั่งของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองซึ่งเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนได้สั่งการไว้

2. การให้พนักงานอัยการเข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาการสอบสวนในคดีอาญาเกี่ยวกับป่าไม้ และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ

เพื่อให้การควบคุมการสอบสวนเป็นไปด้วยความถูกต้อง เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ เมื่อมีคดีอาญาเกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ เกิดขึ้นในท้องที่ใดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี ใช้ดุลยพินิจที่จะปรึกษาหารือกับพนักงานอัยการประจำท้องที่ เพื่อดำเนินการตาม 1.1 หรือ 1.2 หรือ 1.3 แล้วแต่กรณีได้ หากพิจารณาเข้าควบคุมการสอบสวนโดยเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ.2523 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2525 ข้อ 12.4 ข้อ 12.5 ข้อ 12.6 ให้แจ้งพนักงานอัยการท้องที่ทราบเพื่อให้พนักงานอัยการเข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาในการควบคุมการสอบสวนนั้น

3. พนักงานฝ่ายปกครองจับกุมหรือร่วมในการจับกุมในคดีการกระทำความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เข้าควบคุมการสอบสวน โดยเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ.2523 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2525 ข้อ 12.4 ข้อ 12.5 และข้อ 12.6 แล้วแต่กรณี ในทุกคดี

จึงเรียนมาเพื่อทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเคร่งครัดต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร

(ประमाण อติเรกสาร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวมัลลิกา มั่นตเสถียร เกิดเมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ.2509 ที่จังหวัด
จันทบุรี สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการ
ศึกษา 2530 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการ
ศึกษา 2532 ปัจจุบันเป็นนักกฎหมาย ประจำสำนักกฎหมาย ของบริษัทบางจากปิโตรเลียมจำกัด
(มหาชน).

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย